

nobiliare și prin cultivarea asiduă a muzicii de cameră în casele cetățenilor mai înstăriți. Unele centre de cultură muzicală au ajuns la o faimă considerabilă ca de pildă: celebra școală de la Mannheim, școala din Berlin și în deosebi școala vieneză. Datorită bogăției culturilor muzicale ale diferitelor popoare — germani, austriaci, italieni, unguri, cehi, polonezi, croați. etc. — care se împleteau la Viena, capitala Austriei a devenit unul din cele mai importante centre muzicale ale Europei.

Muzica profesională din prima jumătate a secolului al XVIII-lea era legată în cea mai mare parte de muzica distractivă, conform gustului și cerințelor claselor stăpînitoare ale epocii. În a doua jumătate a veacului însă, noul public burghez și popular nu se mai mulțumea cu această artă distractivă, ușoară, ci a pretins o artă superioară, în care să răsune aspirațiunile eroice ale epocii, în care să se oglindească realitatea vieții și a multiplelor ei fenomene. Pe linia acestor năzuinți înaintate, ai căror exponenți străluciți au fost gânditorii francezi din epoca premergătoare revoluției burgheze franceze, s-a dezvoltat la Viena opera și simfonia, prin creațiile marilor clasici Gluck, Haydn, Mozart și Beethoven.

. . .

Haydn s-a născut în 1732 în satul Rohrau dintr-o familie de țărani de origine croată. În prima copilărie a învățat muzică de la un învățător din satul său natal, iar la vârsta de 8 ani a fost angajat în corul de copii al Catedralei Sfântului Ștefan din Viena unde a învățat să mînuiască diferite instrumente. Pierzîndu-și slujba din pricina mutației vocii, a trebuit să-și câștige existența cu acompaniamente sau cîntînd prin localuri și în diferite ansambluri de teatru. Totodată s-a dedat cu pasiune compoziției muzicale complexîndu-și cunoștințele printr-o muncă asiduă. Datorită faimei câștigate cu primele sale lucrări de muzică de cameră, Haydn a fost angajat în 1759 de către un aristocrat ceh în calitate de capelmaistru, iar doi ani mai tîrziu a trecut în aceeași calitate în serviciul familiei conților Eszterhazy. Timp de aproape 30 de ani. Haydn a dus o viață retrasă și modestă la moșia stăpînitorilor săi, care după cuvintele proprii ale compozitorului îl prefăceau din capelmaistru în valet, la chemul toanelor lor aristocratice. Totuș, datorită faptului că Haydn a avut existența asigurată și o orchestră la dispoziția sa exclusivă, el a avut posibilitatea de a experimenta diferitele genuri muzicale, ceea ce a contribuit în mare măsură la dezvoltarea